

”باپ سمان بنني ڪا سهج پرشارت - آڱياڪاري بنو“

آج باپ دادا اپني هولي هنس منڊلي ڪو ديك رهي هئ. هرايڪ بچا هولي هنس هئ. سدا من ۾ گيان رتنون ڪا منن ڪرتي رهندي هئ. هولي هنس ڪا ڪام هين هئ وئرت ڪي ڪنڪڙ چوڙنا اوڙ گيان رتنون ڪا منن ڪرنا. ايڪ ايڪ رتن ڪتنا اُمليه هئ. هرايڪ بچا گيان رتنون ڪي ڪاڻ بن گئي هئ. گيان رتنون ڪي خزاني سين سدا ڀرپور رهندي هئ.

آج باپ دادا بچون ۾ ايڪ وشيش بات چيڪ ڪر رهي ٿي؟ گيان وا يوگ ڪي سهج ڌارڻا ڪا سهج سادن هئ باپ اوڙ دادا ڪي آڱياڪاري بن چلنا. باپ ڪي روپ ۾ پي آڱياڪاري، سڪيڪ ڪي روپ ۾ پي اوڙ ستڱرو ڪي روپ ۾ پي. تينون هين روپون ۾ آڱياڪاري بننا اُرتات سهج پرشارتي بننا ڪيونڪ تينون هين روپون سين بچون ڪو آڱيا ملي هئ، اُمبرت ويلي سين ليڪر رات تڪ هر سميه، هر ڪرتويه ڪي آڱيا ملي هوئي هئ. آڱيا ڪي پرمات چلتي رهي تو ڪسي پي پرڪار ڪي محنت وا مُشڪل اُنيو نهين هونگي. هر سميه ڪي منسا سنڪلپ، واڻي اوڙ ڪرم تينون هين پرڪار ڪي آڱيا سپشت ملي هوئي هئ. سوچني ڪي پي آوشيڪتا نهين ڪي يه ڪرين يا نه ڪرين. يه رائيٽ هئ يا رانگ هئ. سوچني ڪي پي محنت نهين هئ. پرماتر آڱيا هئ هين سدا سرپشت. تو سڀي ڪمار جو پي آئي هو، بهت اڇا سنگنن هئ. تو هرايڪ نين باپ ڪا بنتي هين باپ سين واعدي ڪيئي هئ؟ جب باپ ڪي بنني هئ تو سڀ سين پهلي ڪوئسا واعدا ڪيئا؟ بابا، تن من ڏن جو پي، ڪمارون ڪي پاس تو ڏن زياده هوتا نهين ڦر پي جو پي هئ سڀ آڱيا هئ. يه واعدا ڪيئا؟ تن پي، من پي، ڏن پي اوڙ سنبنڌ پي سڀ آڱيا سين، يه پي وعدا پڪا ڪيئا هئ؟ جب تن من ڏن، سنبنڌ سڀ آڱيا هئ تو ميرا ڪيا رها! ڦر ڪچ ميراپن هئ؟ هوتا هين ڪيا هئ؟ تن، من، ڏن، جن.... سڀ باپ ڪي حوالي ڪر ليئا. پرورتي والون نين ڪيئا هئ؟ مذوبن والون نين ڪيئا هئ؟ پڪا هئ نان! جب من پي باپ ڪا هوتا، ميرا من تو نهين هئ نان! يا من ميرا هئ، ميرا سمجه ڪر يوڙ ڪرنا هئ. جب من باپ ڪو دي ديئا اُرتات آڱيا پاس يه پي امانت هئ. ڦر ڀڏ ڪسڀر ڪرتي هو؟ ميرا من پریشان هئ، ميري من ۾ وئرت سنڪلپ آئي هئ، ميرا من وچلت هوتا هئ.... جب ميرا هئ نهين، امانت هئ ڦر امانت ۾ ميرا سمجه ڪر يوڙ ڪرنا. ڪيا يه امانت ۾ خيانت نهين هئ؟ مايا ڪي دروازي هئ ”مئن اوڙ ميرا“. تو تن پي آڱيا نهين، ڦر ديھ اُپمان ڪا مئن ڪهان سين آيا! من پي آڱيا نهين، تو ميرا ميرا ڪهان سين آيا؟ تيرا هئ يا ميرا هئ؟ باپ ڪا هئ يا ڪهنا هئ ڪرنا نهين؟ ڪهنا باپ ڪا اوڙ ماننا ميرا، صرف پهلا واعدا ياد ڪرو ڪ نه باڊي ڪانشس ڪي مئن هئ، نه ميرا. تو جو باپ ڪي آڱيا هئ، تن ڪو پي امانت سمجهو. من ڪو پي امانت سمجهو. ڦر محنت ڪي ضرورت هئ ڪيا؟ ڪوئي پي ڪمزوري آئي هئ تو ان دو شبدون سين آئي هئ ”مئن اوڙ ميرا“. تو نه آڱيا تن هئ، نه باڊي ڪانشس ڪا مئن. من ۾ جو پي سنڪلپ چلتي هئ اُگر آڱياڪاري هو تو باپ ڪي آڱيا ڪيا هئ؟ پازيتو سوچو، شپ پاونا ڪي سنڪلپ ڪرو. فالتو سنڪلپ ڪرو، يه باپ ڪي آڱيا هئ ڪيا؟ نهين. تو جب آڱيا من نهين هئ تو باپ ڪي آڱيا ڪو پرتڪتيل ۾ نهين لايا نان! صرف ايڪ شبد ياد ڪرو ڪ مئن پرماتر آڱياڪاري بچا هون. باپ ڪي يه آڱيا هئ يا نهين هئ، وه سوچو. جو آڱياڪاري بچا هوتا هئ وه سدا باپ

کو سُنہہ ہین یاد ہوتا ہئے۔ سُنہہ ہین پیارا ہوتا ہئے۔ سُنہہ ہین باپ کی سمیپ ہوتا ہئے۔ تو چیک کرو مئن باپ کی سمیپ، باپ کا آگیاکاری ہون۔ ایک شبد تو اَمبرت وِلی یاد کر سکتی ہو ”مئن کوئن“ آگیاکاری ہون یا کپی آگیاکاری اؤر کپی آگیاکاری سین کِنارا کرنی والی۔

باپ دادا سدا کھتی ہئے ک کسی پی روپ ۾ اَگر ایک باپ کا سنہنڈہ ہین یاد رھی، دِل سین نکلی بابا۔ تو سمیپتا کا اَنیو کرینگی۔ منتر موافق نہین کھو ”بابا بابا“ وہ رام رام کھتی ہئے آپ بابا بابا کھتی، لیکن دل سین نکلی بابا، ہر کرم کرنی کی پھلی چیک کرو من کی لیٹی بابا کی آگیا کیا ہئے، یا تن کی لیٹی یا دن کی لیٹی؟ کمارون کی پاس چاہی کتنا پی تورا سا دن ہئے لیکن جئسی باپ نین آگیا دی ہئے ک دن کا پوتامیل کس پر کار سین رکو، وئسی رکا ہئے؟ یا جئسی آتا وئسی چلاتی؟ ہرایک کمار کو دن کا پی پوتامیل رکنا چاہیٹی۔ دن کو کھان اؤر کئسی یوژ کرنا ہئے، من کو پی کھان اؤر کئسی یوژ کرنا ہئے، تن کو پی کھان لگانا ہئے، یہ سپ پوتامیل ہونا چاہیٹی۔ آپ دادیان جب ڈارٹا کی کلاس کراتی ہئے تو سمجھاتی ہئے نان ک دن کو کئسی یوژ کرو! کیا پوتامیل رکو! کمارون کو پتا ہئے پوتامیل کئسی رکنا ہئے، کھان لگانا ہئے، معلوم ہئے؟ توری ہاٹ اُنا رھی ہئے، نئین نئین پی ہئے انہون کو معلوم نہین ہئے۔ انہون کو یہ ضرور بتانا ک کیا کیا کرنا ہئے! نشچنت ہو جائینگی، بوجھ نہین لگینگا۔ کیونک آپ سپکا لکش ہئے، کمار معنی لائیت۔ دبل لائیت۔ کمارون کا لکش ہئے نان ک ہمکو نمبرون آنا ہئے؟ تو لکش کی سات لکش پی چاہیٹی۔ لکش بہت اونچا ہو اؤر لکش نہین ہو تو لکش تک پھونچنا مُشکل ہئے۔ اس لیٹی جو باپ کی آگیا ہئے اُسکو سدا پڈی ۾ رک قر کاریہ ۾ آتو۔

باپ دادا نین پھلی پی سمجھایا ہئے ک برھم جیون کی مکہ خزانہ ہئے سنکلپ، سمیہ اؤر سواس۔ آپکی سواس پی بہت اُملیہ ہئے۔ ایک سواس پی کامن نہین ہو۔ وئرت نہین ہو۔ پجٹی ۾ کھتی ہئے سواسون سواس اپنی اِشت کو یاد کرو۔ سواس وئرت نہین جائی۔ گیان کا خزانہ، شکتیون کا خزانہ.... یہ تو ہئے ہین۔ لیکن مکہ یہ تینون خزانہ سنکلپ، سمیہ اؤر سواس، آگیا پرمات سقل ہوتی ہئے؟ وئرت تو نہین جاتی؟ کیونک وئرت جانی سین جمع نہین ہوتا۔ اؤر جمع کا خاٹا اس سنگر پر ہین جمع کرنا ہئے۔ چاہی سنگر تریتا ۾ سریشٹ پد پراپت کرنا ہئے، چاہی دوپر، کلہیگ ۾ پوجیہ پد پانا ہئے لیکن دونو کا جمع اس سنگر پر کرنا ہئے۔ اس حساب سین سوچو ک سنگر سمیہ کی جیون کی اس چوٹی سی جنر کی سنکلپ، سمیہ، سواس کتنی اُملیہ ہئے؟ اسر اَلبیلی نہین بننا۔ جئسا آیا وئسی دن بیت گیا، دن بیتا نہین لیکن ایک دن ۾ بہت بہت گنوا یا۔ جب پی کوٹی فالتو سنکلپ، فالتو سمیہ جاتا ہئے تو اُسی نہین سمجھو، چلو پانچ منت گیا۔ بچاؤ۔ سمیہ اَنوسار اپنی کاریہ ۾ پرکرتی دیکو کتنی تیور ہئے۔ کچ نہ کچ کیل دکاتی رھتی ہئے۔ کھان نہ کھان کیل دکاتی رھتی ہئے۔ لیکن پرکرتی پتی برھم بچون کا کیل ایک ہین ہئے، اُڑتی کلا کا۔ تو پرکرتی تو کیل دکاتی لیکن برھم اپنی اُڑتی کلا کا کیل دکاء رھی ہو؟ (کوٹی بچی نین باپ دادا کو اوریسار ۾ آئی ہوئی طوفان کا سماچار لک کر دیتا ہئے ک اِننا نقصان ہوتا ہئے) وہ پرکرتی کا کیل تو دیک لیتا۔ لیکن باپ دادا پوچتی ہئے ک آپ لوگون نین صرف کیل دیکو پرکرتی کا یا اپنی اُڑتی کلا کی کیل ۾ بزی رھی؟ یا صرف سماچار

سُنٽي رهي؟ سماچار تو سڀ سُننا پي پڙتا هئ، ڀرنتو جتنا سماچار سُنني ۾ انٽريست رهتا هئ اُتنا اُپني اُڙتي ڪلا ڪي بازي ۾ رهندي ڪا انٽريست رها؟ ڪئين بچي گُپت يوگي پي هئ، اُٽسي گُپت يوگي بچون ڪو باپ دادا ڪي مدد پي بهت ملي هئ. اُٽسي بچي سيمر پي اچل، ساڪي رهي اؤر وايومنڊل ۾ پي سمير ڀر سهيوگ ديتا. جئسي اِسٽول سهيوگ ديني والي، چاهي گورنمينٽ، چاهي آس پاس ڪي لوگ سهيوگ ديني ڪي ليئي تيار هو جاتي هئ، اُٽسي برهمڻ آتمائون نين پي اُپنا سهيوگ - شڪتي، شانتي ڪا، سُڪ ڪا، جو ايشوريه سرپشت ڪاريه هئ، وه ڪيئا؟ جئسي وه گورنمينٽ نين يه ڪيئا، فلاڻي ديش نين يه ڪيئا، فؤرن هين اناٽوسمينٽ ڪرني لڳ جاتي هئ تو باپ دادا پوچتي هئ، آپ برهمڻون نين پي اُپنا يه ڪاريه ڪيئا؟ آپڪو پي اُرت هونا چاهيئي. اِسٽول سهيوگ دينا يه پي آوشيڪ هوتا هئ، اِسڀر باپ دادا منع نهين ڪرتي ليڪن برهمڻ آتمائون ڪا وشيش ڪاريه هئ، جو اؤر ڪوئي سهيوگ نهين دي سکتا، اُٽسا سهيوگ اُرت هوڪي آپ نين ديتا؟ دينا هئ نان! يا صرف اُنهن ڪو وسنر چاهيئي يا اناچ چاهيئي؟ ليڪن پهلي تو من ۾ شانتي چاهيئي، سامنا ڪرني ڪي شڪتي چاهيئي. تو اِسٽول ڪي ساٿ سوڪير سهيوگ برهمڻ هين دي سکتي هئ اؤر ڪوئي نهين دي سکتا هئ، تو يه ڪچ پي نهين هئ، يه تو ريهرسل هئ، ريئل تو آني والا هئ. اُسڪي ريهرسل آپڪو پي باپ يا سمير ڪراءِ رها هئ. تو جو شڪتيان، جو خزاني آپڪي پاس هئ، اُسڪو سمير ڀر يوڙ ڪرنا آتا هئ؟

ڪُمار ڪيا ڪرينگي؟ شڪتيان جمع هئ؟ شانتي جمع هئ؟ يوڙ ڪرنا آتا هئ؟ هاڻ تو بهت اچا اُتائي هئ، اُپي پرنڪٽيڪل ۾ ڊڪانا، ساڪي هوڪر ديڪنا پي هئ، سُننا پي هئ اؤر سهيوگ پي دينا هئ. آخري ۾ جب ريئل پارٽ بچينگا، اُسڀر ساڪي اؤر نريپه هوڪر ديڪي پي اؤر پارٽ پي بجاوي. ڪوئسا پارٽ؟ داتا ڪي بچي، داتا بن جو آتمائون ڪو چاهيئي وه ديتي رهي. تو ماسٽر داتا هئ نان؟ اِسٽاڪ جمع ڪرو، جتنا اِسٽاڪ اُپني پاس هونگا اُتنا هين داتا بن سڪينگي. اُنٽ تڪ اُپني ليئي هين جمع ڪرتي رهينگي تو داتا نهين بن سڪينگي. اُنڪ جنر جو سرپشت پڊ پانا هئ، وه پراپت نهين ڪر سکتي هئ، اِس ليئي ايڪ بات تو اُپني پاس اِسٽاڪ جمع ڪرو. سُپ پاونو سرپشت ڪامنا ڪا پنڊار سڌا ڀرپور هو. دوسرا جو وشيش شڪتيان هئ، وه شڪتيان جس سمير، جسڪو جو چاهيئي وه دي سڪو. اُپي سمير اُنوسار صرف اُپني پرشارت ۾ سنڪلڀ اؤر سمير دو، ساٿ ساٿ داتا بن وشو ڪو پي سهيوگ دو. اُپنا پرشارت تو سُننا، اُمبرت ويلي سين هين يه سوچو ڪ مئن آگياڪاري بچا هون! هر ڪرم ڪي ليئي آگيا ملي هوئي هئ. اونڙي ڪي، سوني ڪي، ڪاني ڪي، ڪرم يوگي بنني ڪي. هر ڪرم ڪي آگيا ملي هوئي هئ. آگياڪاري بننا يهي باپ سمان بننا هئ. بس شريمت ڀر چلنا، نه من مت، نه ڀر مت. ايڊيشن نهين هو. ڪي من مت ڀر، ڪي ڀرمت ڀر چلينگي تو محنت ڪرني ڀرينگي. سهج نهين هونگا. ڪيونڪ من مت، ڀرمت اُڙني نهين دينگي. من مت، ڀرمت بوجه والي هئ اؤر بوجه اُڙني نهين دينگا. شريمت ڊبل لائيت بناتي هئ. شريمت ڀر چلنا اُرتاڪ سهج باپ سمان بننا. شريمت ڀر چلني والي ڪو ڪوئي پي پرستتي نيچي نهين لي آ سکتي. تو شريمت ڀر چلنا آتا هئ؟

اچا، تو ڪُمار اُپي ڪيا ڪرينگي؟ نمئرنٽ ملا. اِسپيشل خاطر ي هوئي. ديڪو، ڪتني لاڏلي هو گئي هو. تو اُپي آگي ڪيا ڪرينگي؟ ريسپانڊ دينگي يا وهان گئي تو وهان ڪي. يهان آئي تو يهان

ڪي؟ اٿسي تو نھين ھن نان؟ يھان تو بھت مزي ۾ ھو. مايا ڪي وار سين بچي ھوئي ھو، اٿسا ڪوئي ھن جھڪو يھان مڌوبن ۾ پي مايا آئي ھو. ھن ڪوئي جھڪو مڌوبن ۾ پي محنت ڪرني پري ھو؟ سيف ھو. اچا ھن. باپ دادا پي خوش ھوتي ھن. سميه آئينگا جب گور نمينت ڪا پي آئينشن يوٽ گروپ ۾ جائينگا ليکن تب جائينگا جب آپ وگھن وناشڪ بن جائو. وگھن وناشڪ ڪسڪا نام ھن؟ آپ لوگون ڪا ھن نان! وگھنون ڪي ھمت نھين ھو، ڪوئي ڪمار ڪا سامنا ڪري. تب ڪھينگي وگھن وناشڪ. وگھن ڪي ھار پلي ھو، وار نھين ڪري. وگھن وناشڪ بنني ڪي ھمت ھن؟ يا وھان ڄاڪر پتر لڪينگي ڪ دادي بھت اچا ٿا ليکن پنا نھين ڪيا ھو گيا! اٿسي تو نھين لڪينگي؟ يھي خوشخبري لڪو او. ڪي، ويري گڏ، وگھن وناشڪ ھون. بس ايڪ اڪبر لڪو. زياده لنبا پتر نھين. او. ڪي. اچا.

مڌوبن والون نين پي اپني چارت پيچي ھن. باپ دادا ڪي پاس پھونچي ھن. باپ دادا سڀي بچون ڪو آگيا مانني والي آگيا ڪاري بچون ڪي نظر سين ديڪتي ھن اوڙ وشيش ڪاريه ملا اوڙ ايورريڊي بن ڪيئا، اسڪي وشيش مبارڪ دي رھي ھن. اچا ھرايڪ نين اپنا سپشت لڪا ھن. (دادی سين) آپ پي رزلت ديڪ ڪر ڪلاس ڪرانا. اپني اوستا ڪا اچا لڪا ھن. باپ دادا تو مبارڪ دي ھين رھي ھن. سچي دل ۾ سچا صاحب راضي ھوتا ھن. اچا.

چارون اور ڪي باپ دادا ڪي آگيا ڪاري بچون ڪو، سدا وگھن وناشڪ بچون ڪو، سدا شريمت ۾ سھج چلني والي، محنت سين مڪت رھني والي، سدا موچ ۾ اڙني اوڙ اڙني والي، سرو خزانون ڪي پنڊار سين پريور رھني وال اٿسي باپ ڪي سمپ اوڙ سمان رھني والي بچون ڪو بھت بھت ياد پيار اوڙ نمستي. ڪمارون ڪو پي وشيش اٿڪ اوڙ ايورريڊي، سدا اڙني ڪلا ۾ اڙني والون ڪو باپ دادا ڪا وشيش ياد پيار.

(باپ دادا نين ڊائمنڊ ھال ۾ بئني ھوئي سڀي پائي بھنون ڪو درشتي ديني ڪي ليئي ھال ۾ چڪر لگايا) باپ دادا ڪا ھر بچي سين بھت بھت بھت پيار ھن. اٿسي نھين سمجھي ڪ ھماري سين باپ دادا ڪا پيار ڪر ھن. آپ چاهي پوڻ ڄاڻو ليکن باپ نرنتر ھر بچي ڪي مالھا ڇپتي رھتي ھن ڪيونڪ باپ دادا ڪو ھر بچي ڪي وشيشتا سدا سامني رھتي ھن. ڪوئي پي بچا وشيش نه ھو، يھ نھين ھن. ھر بچا وشيش ھن. باپ ڪي ايڪ بچي ڪو پي پوڻنا نھين ھن، تو سڀي اپني ڪو وشيش آتما ھن اوڙ وشيش ڪاريه ڪي ليئي نمت ھن اٿسي آگي بدتي چلو. اچا.

وردان - سدا روحاني استتي ۾ رھ دوسرون ڪي پي روح ڪو ديڪني والي روحاني

روحي گلاب پو

روحي گلاب ارتات جسر سدا روحاني خوشبوءِ ھو. روحاني خوشبوءِ والي جھان پي ديڪينگي، جھڪو پي ديڪينگي تو روح ڪو ديڪينگي، شير ڪو نھين. تو سيم پي سدا روحاني استتي ۾ رھو اوڙ دوسرون ڪي پي روح ڪو ديڪو. جئسي باپ اونچي سين اونچا ھن، اٿسي اسڪا بغيچا پي اونچي سين اونچا ھن، جس بغيچي ڪا وشيش شرنگھار روحي گلاب آپ بچي ھو. آپڪي روحاني خوشبوءِ انيڪ آتمائون ڪا ڪلياڻ ڪرني والي ھن.

سلوگن - مريادا نوڙ ڪر ڪسي ڪو سک ديئا تو وھ پي دڪ ڪي خاڻي ۾ جمع ھوجائينگا.